

३६५

३६५

१४
४९

२३४

महाराजाजीवालय
इतिमेमानंस्त्रीदेवी

पुत्रसेवकमनसुजलार्थद्वीनन्देयो

तानावियारस्वाश्वनाम्

नाशिणाप्रेतमां

छापीप्रसिद्ध

हरी

अमरावाहमध्य

इतन्प्रेतमांमरयन्तीपोषमांशे

आह्वानार्थपुनीलालनामकान
मां

सन् १९८५

સ્વરગની ની રાણી.

ધનધનરે આલ ધારણ ધરીયાં, ॥
દયા કરીને આલ મંદીર આલોરે ૧
ધરમ રાલ ધરમ પુરીમાં ખેઠા,
વૈરાનવની વારતા કુરોરે રામ. ૨
પાપી પાખંડીને ખાંધીને લાવો,
વઈરાનવની રક્ષા કરજોરે રામ. ૩
એમ કરીને આલ લમડોરે આલ્યા,
મૃત્યુ લોકમાં જાવ્યોરે રામ. ૪
પાપી પાખંડીને કેમ ઝોળખીએ,
વઈરાનવ લને કેમ ઝોળખીએરે રામ.
દયા કરોરે દયા કરોરે હાલુંને ધોલું;
ન્યતે દયા કરોરે દયા કરોરે. ૬

(૪)

જો એધાણીએ વૈરાનવ નાણા
 પાપી ચંડાળ ખાંધી લાવોરે રામ ૭
 એમ ફરીને ચાર નમડાં આપ્યા,
 રાજના જન્મ પેઠારે રામ ૮
 પેઠેલોરે કેહે છે હું તો તાવળ ધરિશ,
 રાજના હાડનાં પેસુંરે રામ ૯
 ખીજેરે કેહે છે હું તો વઈલ ધરિશ,
 રાજની નાડીઓ નેહિરે રામ ૧૦
 ત્રીજેરે કેહે છે હું નેશીરે ધરિશ,
 રાજના નેશ નેહિરે રામ ૧૧
 ચોથોરે કેહે છે હું રોડીઓ ધરિશ,
 બેજેરે હાડ હાડી ખસુંરે રામ ૧૨
 એમ ફરીને ચાર નમડાં આપ્યા,

રાજનના નાડમાં પેઠાને રામ. ૧૩

રાજનની દાવી તો વૈદ્ય પાસે,

વધેના તમીરનો દાણા દેશ. ૧૪

મંછારામ વધેતમે જીતી જાણો;

જાણના ડીયો જુએને રામ. ૧૫

તાવજ તરીયોને એ જાંતરીયો,

વોધીયો જામર ન જાણે. ૧૬

એ મહીને એક પડી ફી જ પડે;

ત્યાં જાંને ત્યાં જાં ધડી તા પેઠાને રામ. ૧૭

સગાં ચહાતરાં સરવે રોળે પડે એક;

જંતરનાં સળાં જોડમાં પેઠાને રામ. ૧૮

જુવજતાં એ ને જોઈ એ ન જાણે,

પેલકે દેહ જાં ડીયો રામ. ૧૯

लीलुशावांसनीपालणीज्जंघावो,

उत्तिष्ठन्तारा व्यादेवे नाम्. २०

ચારે તાલુકા એની ચોપાઈએ ચાલે,

पुत्रेषु पावज्जी स्त्रीष्वीदे रामः रा

અહુલા સુધી જોને સરચે બળાપે,

बहानां वणादी पाछां वजीयां रे राम

पाछुवाणीने प्राएति शुंजेनुज्जोषी

न्यायेनैव साक्षात्प्राप्तं नैव ॥ २३ ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

यहासीतेचनकेरीडनीयेसाद २४

પેઠેદોષધર્મીજેપ્રાણાનેમતેમત્તીય

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

अन्विष्यतां तन्मिमांसायां ॥ १ ॥

(૭)

હવેતો રીંગતો યારોરે નામ ૨૬

ભાલાદેખીને પ્રાણી ~~દેખીને~~,

ધુશકે રોવા ખેઠારે નામ ૨૭

ભણો તે ભમડો જીવને દરીદરી પુણે,

શારે કચ્છાં પુન્યને ઘાનવે નામ ૨૮

નથી કચ્છાં પુન્યમેંતો નથી કચ્છાં ~~કચ્છાં~~

દયાનો માત્રગ ભૂલી ગયોને નામ ૨૯

કુદેશું નાણું આગળ વિપત્તિ ~~કુદેશું~~

ભમડાતો માન ઘણો મારેરે નામ ૩૦

લોહાની ગેડીઓ વતે પ્રાણીને મારે

ખરકાને ખૂમો ત્યાં પાડેરે નામ ૩૧

ખીને પગથીએ પ્રાણીને મતે મચડીયાં

ત્રીને પગથીએ જોખન દીઠારે નામ ૩૨

આરે ગોખરૂમાં હવે કેમરે ચણારે
હવે તો શી ગતો ધારે રાન ૩૩

ભેર ભેડાનાં દાન કન્યાં હોયતો,
પ્રાણીને ખાન જિત્તાને રામ ૩૪

ભેર ભેડાનો જનુગ્રહ આલ્યો હોયતો,
કેહેને લાડે આણી આપું રામ ૩૫

ફરી ફરીને મને રું રે પુછોછો,
તથી કન્યાં પુન્યને દાન રામ ૩૬

ત્યાલે તમ પ્રને દયારે આવી,
જુના ભેડે જેને જીવ્યો રામ ૩૭

તુંડા ભમડાની નળે ૫ડ્યો તો,
બોલો મારી ખૂંચીલીયો રામ ૩૮

દેવના યોર તારે ચાંદ તારે,

ઉત્તમઃકેહીજોત્તમનેઆતીરેરામ-૨૦

ફરીફરીનેહવેમનખોનહીઆવે;

લક્ષ્મીયોરાશીમાંપડશેરેરામ-૨૧

શીત્તેવજપીએપ્રાણીતેમતેમથુડીયાં;

ચોથેપગથાએતજોલાગીરેરામ-૨૨

આરેતુખોમાંહવેકેમરેચલ્લારે;

હવેતોરીગતોથાશેરેરામ-૨૩

જોયેલાઓયેલાતંડાવત્તરીજા,

તેમાંથીરોરજનનઆપોરેરામ-૨૪

જેજોત્તમેયરસોસુધીકેમાયો,

જિખલજાડેખળુંખળુંરેરામ-૨૫

લગાપતિરેત્નાઈઓફુંએફેયાતો,

વાહત્તેજેનેઘેરચાલેરેરામ-૨૬

(१०)

लेमांथी झंछ तारे हाथे आल्यां होत,

ते तारी साथे आयातरे राम ४५

यंजु आरी जो तारी मोरे रे मेतरे,

जो पारी दुहुली साथे आये रे राम ४६

योधे पगथी जे प्राणी नेमते मयडीयां,

पांय मे पगथी जे नुस्ती हां रे राम ४७

आये नुस्ती मां हुये डेम रे यत्नारे,

हुये तो दीगतो पावारे राम ४८

ले रे गाधो नां दान कर्यां होय तो,

तारी पार उतावे रे राम ५०

नपी कुर्यां पुन्य मे तो नपी कुर्यां दान

दया नो मावग लूनी गये रे राम ५१

पांय मे पगथी जे प्राणी नेमते मयडीयां

છઠે પગથીએ પંત્રિહારે રામ રડ
 એરે પંત્ર પ્રાણીને બાપે નિહાળો
 અડધ બળોને અડધ મહોરે રામ રડ
 ત્યાં હરે વિમાન તારાં ઊભારે રાખ,
 તેં તો શાં મુશ્યાં પુન્યને દાન રે રામ રડ
 ઊનાળે લેણે પેરખો મંડારી,
 મુખાણે જાણ્યાં વિશ્રામ મામરે રામ
 શીખાળે ડગલાડોરીઓ જાણી,
 તૂંખ્યાને ભોળન જાણ્યારે રામ રડ
 ત્યાં મણુ મણુ મણુ મણુ મણુ મણુ મણુ
 તેને ત્યે વિમાન મણિયાં રે રામ રડ
 છઠે પગથીએ પ્રાણીને મતે મણુ મણુ
 ત્યાં તમે પગથીએ મુંડ હીઠારે રામ રડ

(૧૨૭)

મોરે ખેરીને મેલે ઘાડીઓ ખાધી;

બુઠી સાખો પુરી રે વામ. ૧૦

ઢોપ્રાણીને પેલા કુંડમાં નાખો;

એ જોડો લી ગતો ધારો રે વામ. ૧૧

ગાન મોડા સુખ મોડા કાન મોડા રે;

હાથ આંખો કોચે રે વામ. ૧૨

સરખાને નીલિ દાણીનાં જાતે ગપાયાં;

ગાંધી ખેને લે કોઈ સુણે રે વામ. ૧૩

સરખાને એમણ કહે;

ચઈ હ તેનો વાસ રે વામ. ૧૪

મેલારા ગી.

મા માટે તું પુઈ પડા છે, તેને પોજવાણી;

માઝિ પરમ ગતિ મેઠે, તેની પ્રાણ નજાણી.

सप्तमः

गङ्गातटोरा भडा हिवान्ता, सुयोग
मूलत मे पडा. अरेक.

कुर्म कुट मे नन्म गमाया,
याम धाम मे यित्त लगाया,
सव्या भेरी कृष्णान्तराया,

अन्यक अपरादा ज्ञाय लगेगा, कण
रीतिपर भडा हिवान्ता. १

कुरता हे डूजनका धंधा,
रुएके धंधे नत्ता तुं धंधा,
अहेमक हेम होत सुयो धंधा,
नीय पेरीय तुं सुयो धंधा गयेया नद्वज

मोहन नहीं गयेया नद्वज. २

(१५)

पेटलरा पत्रु इति इत सोया;

प्राया पूराना योंही सज्जोया,

हरीलनन ड्योई डुरील नयगा, प

विं लंजिरा लडा- दियाना 3

मौरजातमें दित नदिं देना,

निशदिन सतसंगतमें रहेना

नेआयपडे सो सेहेना.

दयानाम वटन नित गीतन.

भन मोहन डंडा- दियाना ४

तिश्रीस्वरगनीनीराणीयेताभाणीजावणी.

संपूर्णम्.

समाप्ते

